

La legió romana de Claudio Ranieri

El València CF 98/99 s'ha reforçat al gust del seu entrenador, amb jugadors de lluita i no amb estrelles poc treballadores. Fet i fet, forma un equip en què els resultats passen per damunt l'espectacle i en què el "Piojo" López brilla amb llum pròpia.

La plantilla del València CF el dia de la presentació a Mestalla davant més de 36.000 espectadors. Els jugadors porten la samarreta del nou patrocinador, el parc temàtic de Benidorm, Terra Mítica.

Pedro Cortés esbufegava quan el dia 17 de maig l'àrbitre del Tenerife-València CF, el darrer partit de la temporada passada, va marcar el final. Davant els seus ulls van passar tots els esdeveniments que havien marcat una altra temporada vacil·lant per a l'equip *xe*. Va veure una plantilla feta a la mida de l'antic entrenador Jorge Valdano "el Breu" (només va durar tres partits de lliga abans que el consell directiu del club el fera fora), passant per les *espantades* de Romário o del jugadors *bluff* com Marcelino Carioca.

Però hi havia més, perquè l'*anus horribilis* del València no solament fou esportiu, també va ser institucionalment complicat. Cortés no podia oblidar com va passar, d'un dia per altre, de simple conse-

ller del club a timoner de la nau valencianista. Paco Roig, president del València CF des del març del 1994, amat pels uns i odiat pels altres, va deixar-ne la presidència a principi del mes d'octubre de l'any passat. El seu successor va ser un empresari de la ciutat de València amb el carnet d'entrenador de futbol a la butxaca.

Pedro Cortés va inaugurar una nova etapa esportiva amb un equip que va fer la segona millor volta del campionat anterior. El seu primer fitxatge, recomanat per la secretaria tècnica comandada per l'ex-jugador Xavier Subirats, fou l'internacional romanès Adrian Illie, el desembre. "La Cobra" com el va nomenar un dia el seu entrenador, Claudio Ranieri, es va convertir en l'ídol d'una afecció que

omplia l'estadi de Mestalla, un diumenge i un altre, tot i que l'equip va ocupar durant unes jornades la penúltima posició a la taula classificatòria. El canvi a la presidència es va reflectir en el camp, perquè el València va ser a punt de classificar-se per disputar la Copa de la UEFA.

Però aquesta emoció es va tornar preocupació per dos assumptes ben diferents: la seguretat de la tribuna del Mestalla i la sentència que anul·lava la darrera ampliació de capital feta pel club. L'any del setanta-cinquè aniversari de la construcció del Mestalla, l'ampliació de la tribuna aixeca polèmiques tant entre els veïns de la zona com entre els antics consellers que dubten de la seguretat d'una tribuna construïda fa més de trenta anys.

L'altre problema que va donar més d'un maldecap a l'afeció valencianista fou la sentència judicial feta pública el 26 de gener d'enguany anul·lant l'ampliació de capital promoguda per Paco Roig. Segons la Fundació del València, l'entitat que la va denunciar, havia servit a l'empresari de Borbotó per comprar milers d'accions del club a través de testaferros a fi de controlar encara més la societat anònima esportiva. Totes aquestes preocupacions rondaven, i qui sap si encara ho fan, Pedro Cortés.

Pre-temporada amb l'Interto. El mes de juliol es va convertir en un del més estranys de tota la història recent del València CF. Per primera vegada l'equip disputava

la Copa Intertoto que dona accés a la UEFA als tres primers classificats d'aquesta mena de torneig estiuenc. A més, les baixes d'Ariel "Burrito" Ortega, traspassat a la Sampdoria per 1.850 milions de pessetes, la retirada de Zubizarreta, i la cessió de jugadors a equips diversos, marcaven un mes ben mogut a l'hora de configurar la plantilla del València CF 98/99. Ha deixat la disciplina fèrria del general romà Ranieri, un "Burrito" Ortega que mai no ha encaixat en la filosofia de joc de l'entrenador i que va deixar el Mestalla en un tres i no res, i això que Cortés havia dit que era intransferible. Javi Navarro i Albelda han estat cedits al Vila-real, Gerard a l'Alabès i encara resta pendent el futur del davant uruguaià Nico Olivera.

Però no tot han estat baixes, perquè el València CF ha fet deu incorporacions. Totes les línies s'han reforçat amb jugadors europeus, car sembla que, per ara, s'han acabat els fitxatges de jugadors sud-americans amb cognoms brasilers, atès el seu poc rendiment sobre el terreny de joc. Les porteries del Mestalla, a més, tenen un nou amo, després de l'adéu d'Andoni Zubizarreta: Santiago Canizares. Aquest madrileny de vint-i-nou anys, recent campió de la Copa d'Europa, i el defensa Oscar Télliez, són els únics jugadors espanyols que han avarat al club d'Arts Gràfiques. La resta de components d'aquesta legió que comanda Claudio Ranieri tenen un denominador comú: són europeus.

La davantera és la línia d'un equip que sol tenir més sud-americans, però el València només n'hi té un: Claudio "Piojo" López. Aquest s'ha convertit en el davant valencianista més golejador de tota la Intertoto, ja n'ha fets cinc fins ara, i és l'autèntica estrella d'aquest nou València. L'hi acompanyen el germà de "La Cobra", Sabin Illie que militava a l'equip del Fenerbace turc i que té vint-i-tres anys. I d'Itàlia arriba Cristiano Lucarelli, davant de vint-i-dos anys, provinent de l'equip de l'Atalanta, que recorda pel seu joc un altre compatriota seu, Cristian Vieri, jugador de l'Atletic de Madrid.

ARXIU / EFE

A l'esquerra, Gaizka Mendietta en una acció del partit de tornada de les semifinals de la copa Intertoto, que van jugar el València CF i l'Espanyol. La necessitat de jugar enguany a Europa ha obligat el club a disputar aquesta competició que comença en plena pretemporada. Baix, a l'esquerra, Claudio "Piojo" López, el jugador més en forma de tota la Intertoto. L'argentí ha fet cinc gols en cinc partits.

El centre del camp també té cares noves, com la de l'internacional suec Stefan Schwarz, que jugarà presumiblement d'interior esquerre. El centrecampista ve de la Fiorentina, on havia jugat amb l'argentí Batistuta, el portuguès Rui Costa o el rus Kanxelski. L'altra incorporació en aquesta línia ha estat la del jugador romanès Gabriel Popescu, que fins l'any passat militava al Salamanca.

Ara, la defensa és la part de l'equip que més gent ha rebut. El francès Alain Roche, del París Saint-Germain, el suec Joachim Bjorklund, del Glasgow Rangers, i el madrileny de l'Alabès, Télliez, són els nous centrals que acompanyaran Miquel Àngel Sòria, Miroslov Djukic i Paco Camarasa.

De Ford a Terra Mítica. Però no solament hi hagut canvis d'ordre directiu i esportiu, sinó que fins i tot el patrocinador i l'equipatge s'han renovat. En el cas del patrocinador, l'empresa automobilística nord-americana Ford ha deixat pas al parc temàtic Terra Mítica. I ara al centre de la samarreta, ja no hi apareix el blau fosc, sinó un color taronja que recorda el que utilitza la selecció holandesa. Durant tres temporades i per uns 500 milions de pessetes, el València CF lluirà el logotip del parc que es construeix a Benidorm.

Ara, allò que sembla que s'ha modificat a fons és l'estil de jugar del nou València. Durant la pretemporada ha demostrat que era un

equip sòlid, ordenat, disciplinat, que pressiona al rival i no el deixa jugar. Per ara el València CF ha estat un equip d'un futbol eficaç, que potser no és bonic per al públic, però que ha donat bons resultats, indubtablement. Aquesta legió de jugadors s'assembla cada vegada més, com va dir Djukic, a un "equip d'onze obrers, no d'onze Romários".

Mario Reyes

ARXIU / EFE